

Maicoträff med årsmötet i Gävle 2016

Årsmötet hölls detta år i Gävle och kunde som vanligt genomföras i trivsamt och glad anda. Traditionen att kombinera årsmötet med besök på t.ex. något museum ledde oss till Sveriges Järnvägsmuseum som väl är nästan lika välkänt som stadens julbock.

Årsmötesförhandlingarna leddes av Arnold Kajerdal och genomfördes som vanligt utan problem enligt den fastställda dagordningen. Vid valet av styrelse avgick klubbens grundare Arnold Kajerdal som lett klubben som ordförande sedan starten 2011. Det skedde på hans egen begäran eftersom han önskade att enbart få ägna sig åt att

Kristina, Gunilla, Kalevi och Mats

Arnold Kajerdal

vara redaktör för Maico-kontakten. Stig-Åke Fagerström övertog det tunga ordförandeansvaret. Anders Hedberg blev vice ordförande medan Patrik Karlsson, Kristina Hedberg och Gunilla Holmberg stannar på sina poster ännu ett år.

Efter en litet stressig lunch beroende på att hotellet inte förberett den bokade lunchen åkte vi till Järnvägsmuseet i Gävles utkant för att där insupa en dos järnvägs kultur.

Sveriges järnvägshistoria sägs börja 1856 då de första järnvägssträckorna byggdes, Stockholm till Göteborg 1862 då Västra stambanan öppnades och till Malmö med Södra stambanan 1864. Ett nät av järnvägar växte fram i södra Sverige där de var privatägda medan staten ägde de norrländska järnvägarna.

Adil, Bengt, Karl-Georg och Åke

Ånglok nr 22 som lyssnade (?) till namnet Thor

Vi fick också veta att en lokförare i järnvägens barndom tjänade tre gånger mer än en läkare. Nu är väl förhållandet i det närmaste omvänt och lokförare är nog inte längre en så vanlig önskedröm hos nutidens småpojkar.

På Sveriges Järnvägsmuseum finns en av världens finaste järnvägshistoriska samlingar. Utställningen visas i Ostkustbanans gamla lokstall på Rålsгатan. I den första hallen fick vi ta del av Sveriges järnvägshistoria i begynnelsen på mitten av 1800-talet, med de första loken och berättelser som omgav dessa. Vi gick vidare genom museet och mötte de nya tidernas utveckling som gick från ångtåg till eltåg. Vi såg också uniformer, besökte en spännande fångvagn, lärde oss om rallare och kockor, tittade på serviser från järnvägsrestauranger och framförallt såg vi de allra äldsta, de tyngsta, de snabbaste och de vackraste loken. Vid dem stannade vi längst.